

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۸/۲۱

خوشحال آصفي

له طالبه ویره نده په کار

په داسې حال کې چې د امریکا او طالبانو تر منځ د سولې روانې خبرې نهم پړاو پیلېدونکې دي او دواړه خواوې پر مهمو مواردو د هوکړې خبره کوي؛ دغو خبرو ته د خلکو هیله مندي زیاته شوې، خو یو شمېر خلک د سولې له روانو خبرو اندېښمن دي او ځینې سیاسيون هم له دغو خبرو او د بهرنیو ځواکونو له وتلو وروسته د اوسني نظام د لنډ عمر خبره کوي.

عام خلک بیا دوه ډوله اندېښنې لري؛ یوه اندېښنه د سولې د روانو خبرو د جریان په اړه او بله یې بیا له سولې وروسته په حکومتي او سیاسي نظام کې د طالبانو د ورگډېدو په اړه ده.

د افغان حکومت ترڅنګ ځینې خلک اندېښنه او پوښتنه لري، چې د حکومت له استازو پرته د امریکا او طالب لوري تر منځ رښتیا هم د سولې لپاره صادقاته خبرې روانې دي که د دواړو لورو تر منځ د افغان سولې په نوم معامله روانه ده؟

د دوی اندېښنه له دې امله ده، چې د زلمي خلیزاد او طالب استازيو تر منځ د ټولو پړاونو د ترسره شویو خبرو پوره جزئیات نه رسنیو او نه هم افغان حکومت ته معلوم دي او ظاهراً ارگ هم د دې خبرو پایلو ته په تمه دي. دغې چارې خلک د سولې په روانو خبرو شکمن کړي، چې ګواکې خدای مه کړه د سولې په نوم کومه معامله ترسره نه شي. دویمه ډله خلک بیا طالبانو سره له سولې وروسته د افغانستان په سیاسي او حکومتي نظام کې د دوی له ورگډېدو او د دغې ډلې له راج چلولو څخه اندېښنه لري. دوی وايي که له طالبانو سره سوله کېږي نو آیا افغانستان به یو ځل بیا اتلس کاله پخوا وختونو ته ځي او که طالبان به له خپل پخواني سخت دريځي څخه لاس په سر شوي وي؟ دغه ډله خلک ټول له افغانستانه د امریکا له وتلو او په واک کې د طالبانو له شریکولو سره مخالف دي. دوی وېره لري چې بنایي طالبان به له خپل پخواني دريځه، چې د خپلې واکمنۍ پر مهال یې د خلکو پر وړاندې په ځانګړې توګه د مېرمنو پر وړاندې درلود؛ نه وي تېر شوي. که څه هم طالبانو ته نږدې سرچینو رسنیو سره خبرو کې له سولې وروسته د خپل اوسني او پخواني دريځ د بدلون خبره کړې، خو بیا هم هغوی، چې لایې هم د طالبانو د نظام خونړی انځور په ذهن کې دي؛ د طالبانو د مفکورې او ذهنیت پر بدلون باوري نه دي.

اوس باید څه وکړو؟

که څه هم پورته دواړه یادې شوې اندېښنې تر ډېره پر ځای دي، خو د حل لار هم دا نه ده چې یا د سولې د روانو هڅو په اړه منفي فکر وکړو او یا هم له سولې وروسته له طالبه وډار شو او له امریکا پورې کلک ونښلو، چې له افغانستانه دي نه وځي، ځکه دا به ناشوني وي، چې تل دي پر بل چا متکي واوسو.

تر څو به له یوې ډلې د ډار له امله بل چا ته محتاج اوسو او تر څو به خپل ځانونه په نورو ساتو؟ راشئ، چې نور په خپل منځونو کې لاس په کار شو؛ نباید له سولې وروسته له طالبه وډار شو او نه له افغانستانه د امریکا په وتلو، نه له طالبه ویره په کار ده او نه هم د بهرنیو ځواکونو له وتلو، ځکه اوسمهال طالبان هم په دې پوه دي، چې یو ملا په یواځې توګه نشي کولای جامع الکملات واوسي او په بهرنیو اړیکو، ستراتیژي جوړولو، اقتصادي، انجینري، طب او... برخو کې نظر ورکړي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

بل لور ته یو څه، چې د وپړې او ډار کچه له صفر سره ضربوي هغه د روسیې او چین په شمول د افغانستان په کرکېچ کې د ښکېلو او با نفوذه هېوادونو د تضمین خبره ده، چې د سولې هوکړه به تضمینوي.

باید په یاد ولرو، چې نه مو بهرنیان سرنوشت ټاکلی شي او نه مو طالبان د سرنوشت په اړه پرېکړه کولی شي. اوس په کار ده، چې که طالبان ځانونه افغانان بولي نو باید د تېرو کلونو ترلاسه شوي لاسته راوړنې، چې د زده کړې، بیا رغونې، سوداګرۍ، سیاست، حکومتولۍ، د بیان آزادي، د ښځو حقونو او رسنیو د فعالیت برخه کې ترلاسه کړي؛ وساتي.

لکه څنګه، چې دوی ویلي د واک د انحصار په فکر کې ندي؛ باید نور ځانونه د نورو هېوادونو له نفوذه را خلاص کړي. نور باید خپل افغان په غیر کې ونیسي او دښمن ته له ولس سره په ګډه ځواب ورکړي، چې نور نو د دوی په خبرو نه دوکه کیږي.

ولس هم باید د طالبانو په وړاندې نرمښت ونیسي.

مدني بنسټونه او د بشر حقونو کمیسیون هم باید طالب سره له سولې وروسته د هغه جنګي ډلو پر وړاندې قضیې راونه سپړي، چې په تېر کې یې د جهالت او مجبوریت پر مهال له دې ولس سره ترسره کړي دي. او دوی (طالبان) دې هم ځانونه ثابت کړي، چې نور خپلواک دي افغانستان باید له ټولې نړۍ سره د یو آزاد او قوي دولت په توګه خپلې اقتصادي، سیاسي او ډیپلوماتیکې اړیکې ولري. هیڅ هېواد ته باید د افغانستان په کورني سیاست کې له حده ډېر یا کم فرصت ورنګرځول شي. یعنې له هېوادونو سره دې د افغانستان د خلکو او ملي ګټو پر بنسټ دولت - دولت اړیکې جوړې شي څو نورو هېوادونو ته دلته د نیابتي جګړې لپاره پلمه پاتې نه شي؛ له دې لارې کولای شو، چې تلپاتې سوله تجربه کړو او د په نظام کې د طالبانو له ورګډېدو مو پر کوڅو او ښارونو وپره خوره نکړي.

پای